

DEBATT sön 23 okt 2016

Nu har Sverige inte råd med mig längre

Debattören: Regeringens mål verkar vara att putta oss funktionshindrade utför klippkanten

Bilden på mig själv i rullstol kan verka brutal, men det är så det känns. Om inte vår...

DEBATT. Det är, rätt och slätt, skamligt att få uppleva hur beslutsam nuvarande och tidigare regering varit och är, i ambitionen att putta hela funktionsrörelsen utför klippkanten. En propagandamaskin som enträget pumpar ut budskapet om fusk, kriminalitet och överutnyttjande av assistanstimmar utan någon som helst saklig eller sanningsenlig grund.

Frustrerat får vi bevittna hur alla motargument, vetenskapliga fakta och bedrövliga livshistorier bemöts med kallhamrad, politisk retorik:

"Kostnaderna ska ner!"

Personligen har jag alltid haft ett ganska stort förtroende, och förståelse, för en politikers komplicerade uppdrag. Att de är i högsta grad kompetenta människor, uppbackade av departement och sakkunniga väl insatta i alla de frågor de ska handskas med varje dag. Därför har jag också väldigt svårt att förstå vad som nu håller på att hända. Hur det gick till när de bestämde sig för att vi inte längre har råd med funktionshindrade (människor).

Jag sätter ordet människor medvetet inom parantes eftersom det är det som är den sanna konsekvensen. Man kan prata pengar, budgetar och bedömningskriterier för rätten till personlig assistans till tidens ände när det egentligen handlar om en enda sak. Nämligen alla människors lika värde.

Jag tror ärligt talat inte att de inser hur mycket de devalverar mitt upplevda mänskliga värde varje gång jag reduceras till en krympande påse pengar. Att oron över att förlora min assistans och därmed möjligheten till att vara förälder till mina två barn, vara äkta make, yrkesverksam och ha en meningsfull fritid, sakta gnager på livsgnistan. Att den genom åren alltmer normaliserade synen på mig som funktionshindrad, nu successivt kletas ner av allt prat om för stora kostnader och bedrägerier.

Om inte våra folkvalda snart slutar fingra på avtryckaren så tror jag en ganska stor grupp av (människor) självmant tar steget utför Åttestupan.

Sedan finns det ingen retorik i världen som kan göra det som hänt ogjort. Är det verkligen mitt land som betar sig så här svinaktigt?

Christian Wass (människa), civilekonom, fd aktiemäklare, inspirationsföreläsare, författare till självbiografin "Invalido – på ett ögonblick förändrades allt". Bröt nacken som 20-åring vid en dykolycka.

DEBATT tis 25 okt 2016

Nej, vi ser inte bara kostnaderna för assistans

Replik från Åsa Regnér om personlig assistans

Christian Wass skriver att regeringen bara har kostnader framför ögonen när det g...

REPLIK. Christian Wass skrev den 23 oktober en [debattartikel](#) om det han och många med honom känner kring assistansersättningen. Jag får mängder med brev och samtal från personer är oroliga för sin assistans.

Vi behöver en lagstiftning som bättre kan se till att rätt person får rätt insats och som ser till att vi kan leva upp till lagstiftningens ambitioner om delaktighet.

Kostnaderna för den statliga assistansersättningen har fördubblats på ungefär tio år, samtidigt som antalet brukare inte ökat på samma sätt. Christian Wass skriver att regeringen bara har kostnader framför ögonen. Det stämmer inte.

Vi behöver både stärka kvaliteten och bromsa kostnadsökningarna. Vi genomför en utredning i dessa syften. Vi behöver stärka barnperspektivet och säkerställa rättssäkerhet och likvärdigheten.

Flera rapporter har pekat på det faktum att allt mer pengar går till annat än själva assistansen. Inspektionen för Socialförsäkringen skrev exempelvis i sin rapport 2015:9 att "Utformningen av assistansersättningen innehåller drivkrafter, både för den assistansberättigade och för anordnarna, att öka antalet beviljade timmar. Många företag gör vinster på varje utförd assistanstimme".

Vi behöver göra flera saker samtidigt.

Vi eftersträvar en lag som bättre ser till att var och en får det stöd hon eller han behöver och få en lagstiftning där vi vet att pengarna används till det ändamål de var avsedda för.

Åsa Regnér, barn-, äldre och jämställdhetsminister (S)

DEBATT fre 28 okt 2016

Vi genomskådar retoriken, Regnér

Slutreplik från Christian Wass om personlig assistans

Christian Wass bemöter Åsa Regnérs replik.

SLUTREPLIK. Åsa Regnérs [replik](#) på min [debattartikel](#) är ett vackert självmål från en minister som grovt underskattar vår förmåga att genomskåda retorikens tunna fernissa. En falskt spelad melodi på ett genomruttet instrument.

Rent löjväckande blir det när hon skriver att "Vi behöver både stärka kvaliteten och bromsa kostnadsökningarna." Finns det någon som inte förstår vilken av ambitionerna som först får stryka på foten när detta "mission impossible" stöter på patrull?

Medan Åsa Regnér beställer utredningar, för fram felaktiga ekonomiska antaganden som sanningar och gång på gång säger sig vurma för denna fantastiska frihetsreform, fortsätter verkligheten att skörda sina offer.

En människa går en kvalfylld död till mötes inne på en gallerias toalett, som en direkt konsekvens av indragen assistans. **En förtvivlad mamma** står på köksgolvet och ser framför sig sitt älskade barn, som just blivit fråntagen alla möjligheter att leva med sin familj. En blind kvinna **tvings tillbaka till hemtjänst** och husarrest eftersom hon inte längre bedöms ha behov av ledsagning.

"Vi behöver göra flera saker samtidigt", skriver Åsa Regnér.

Några av de sakerna borde i anständighetens namn vara att omedelbart sluta trakassera alla dessa människor som råkat dra en nitlott i livet, att återkalla regleringsbrevet till [Försäkringskassan](#) där de uppmanas "bryta utvecklingen av antalet assistanstimmar" och införa ett nödstopp mot alla beslut om indragen assistans.

Det vore en klar och tydlig markering mot att regeringen inte bara ser kostnaderna för assistansen.

Christian Wass, civilekonom, fd aktiemäklare, inspirationsföreläsare